ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΑΟΝ—
ΜΕ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΚΑΙ
ΔΙΑ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

Η ΗΜΕΡΑ
ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΠΡΩΙΝΗ — ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΡΙΤΗ
13
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1965

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΧΡΟΝΙΟΝ ΕΛΛΕΙΜΜΑ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῆς καθαριότητος

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΟΔΟΚΑΘΑΡΙΣΤΩΝ

Ἡ ἀπεργία τῶν ὁδοκαθαριστῶν τῶν Πατρῶν ἀντεμετωπίσθη, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν — τῆς νῦν καὶ τῆς πρώην δημοτικῆς Ἀρχῆς — ὑπὸ πολιτικὸν πρίσμα. Καὶ ὑπῆρξε, κατὰ βάσιν ταὐτόσημος ἡ «θέσις» ἑκάστης πλευρᾶς, μὲ τὴν ἀπόδοσιν τῆς εὐθύνης εἰς τὴν ἑτέραν, διὰ τὴν πρωτοφανῆ ὄντως περιπέτειαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπεβλήθη ἡ φημιζομένη ἕως τώρα διὰ τὴν ὑποδειγματικὴν καθαριότητα πόλις μας.

Ὁ χειρισμὸς αὐτὸς τοῦ ζητήματος, ἀναπτυσσόμενος περιοριστικῶς πέριξ τοῦ ἐὰν ἡ ἀπεργία ὑπεκινήθη ἢ ὄχι ἀπὸ τὴν παροῦσαν δημοτικὴν Ἀρχήν, ὡς ἐντυπωσιακὴ ἐκδήλωσις ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης νὰ ἐνισχυθῇ ὁ Δῆμος μαζὲ Ἀθηνῶν, ἢ ὑπῆρξεν ἀπότακος δυσχερειῶν ταμειακῶν, ἑπομένως τῆς ἐντόνου προεκλογικῆς δραστηριότητος τῆς προηγουμένης δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἔθιξεν μόνον τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐπεισοδίου. Καὶ δὲν ἔθιξε διόλου τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον μένει ὄχι μόνον ἄλυτον, ἀλλὰ καὶ ἀνομολόγητον, συνιστάμενον εἰς τὸ ὅτι ἡ πόλις δὲν πληρώνει διὰ τὴν ἀποκομιδὴν τῶν ἀπορριμμάτων ὅσα καταβάλλονται ἀπὸ τὸ ταμεῖον τοῦ Δήμου εἰς τὸ συνεργεῖον τῆς καθαριότητος.

Κατὰ τὸν νόμον, τὰ τέλη τῆς καθαριότητος εἶναι ἀντιποδοτικά, ἤτοι δὲν δικαιοῦται ὁ Δῆμος νὰ εἰσπράξῃ περισσότερα τῶν ὅσων δαπανᾷ. Ἐὰν συνέβαινε κάτι τέτοιο ἡ Νομαρχία θὰ ὤφειλε νὰ μὴ ἐγκρίνῃ τὸν προϋπολογισμὸ καὶ νὰ τὸν ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν Δῆμον, μὲ τὴν παρατήρησιν τῆς ἰσοσκελίσεως τῶν ἐσόδων πρὸς τὰς δαπάνας. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἡ ὑπηρεσία τῆς καθαριότητος δὲν μπορεῖ νὰ ἀποτελέσῃ διὰ τὸν Δῆμον πηγὴ ἐσόδων, ἐπιχείρησις κερδοφόρος. Ἀλλά, ταὐτοχρόνως, σημαίνει ὅτι ὁ δημότης ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν Δῆμον, ὑπὸ μορφὴν τελῶν ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων, τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον ἀπαιτεῖται διὰ τὴν συντήρησιν τῆς ὑπηρεσίας. Καὶ αὐτὸ δὲν συμβαίνει, ἀπὸ ἀμνημονεύτων ἐτῶν, διότι τὰ τέλη καθαριότητος εἶναι ἐλλειμματικά, δὲν καλύπτουν τὰς δαπάνας, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ ἀφαιρῇ ὁ Δῆμος, διὰ τὴν συντήρησιν τῆς καθαριότητος, ἀπὸ ἄλλα κονδύλια, ἐπὶ προφανῆ ζημίᾳ τῆς ἀναπτύξεως τῆς πόλεως.

Καὶ αὐτὸ συμβαίνει διότι οἱ κ.κ. δημοτικοὶ σύμβουλοι, κατὰ παγίαν παράδοσιν, εἶναι ἐμπορικοὶ καὶ δὲν εἶναι καλοὶ νοικοκυραῖοι. Πρόθυμοι νὰ ἀδειάσουν τὸ δημοτικὸν ταμεῖον, ἀλλὰ ἀδιάφοροι νὰ τὸ γεμίσουν. Νὰ δώσουν αὐξήσεις εἰς τοὺς ὁδοκαθαριστάς, ἀλλὰ νὰ μὴν αὐξήσουν τὰ τέλη, κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ χορτάσματος τοῦ σκύλου, χωρὶς νὰ θιγῇ ἡ ἀκριαίστης τῆς πίττας. Καὶ εἶναι τόσον βαθειὰ ριζωμένη αὐτὴ ἡ νοοτροπία, ὥστε, ὡς ἔχει ἀφηγηθῆ ὁ ἐπὶ ἔτη προϊστάμενος τῶν οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Δήμου κ. Δισγένης Παποΐλιας, ὅταν ἐπροτάθη ἐις τὸν ἀείμνηστον δήμαρχον Βασίλειον Ροῦφον νὰ αὐξήσῃ τὰ τέλη καθαριότητος μέχρι καλύψεως τῶν δαπανῶν δι' αὐτὴν τὴν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν, δοθέντος ὅτι ἐπρόκειτο νὰ ἀποσυρθῇ τῆς πολιτικῆς, ὥστε δὲν θὰ ἐχρειάζετο πλέον τὰς ψήφους καὶ ἠδύνατο νὰ πράξῃ ἀφόβως τὸ ὀρθόν, δὲν ἔστερξεν...

Πῶς νὰ ἀποτολμήσουν νὰ ἐκτελέσουν τὸ στοιχειῶδες καθῆκον των οἱ ἄλλοι, οἱ δέσμιοι τῆς ψήφου; Καὶ ὅμως κάποτε πρέπει κάποιος νὰ εἴπῃ εἰς τοὺς δημότας, ὅτι ὀφείλουν νὰ πληρώνουν ὅσα κοστίζει ὁ σκουπιδιάρης, ποὺ ἐργάζεται διὰ τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως, ὅσα ἀκριβῶς κοστίζει, οὔτε δεκάρα περισσότερο, ἀλλὰ ὄχι καὶ αὐτὸ ποὺ γίνεται, νὰ ἀφήνῃ ἑκατομμύρια ἐτήσιον ἔλλειμμα εἰς βάρος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου ἡ ὑπηρεσία τῆς καθαριότητος.

Κατὰ τὸ 1957 τὰ εἰσπραχθέντα τέλη ἀποκομιδῆς ἀπορριμμάτων ἀνῆλθον εἰς 1.977.369 δραχμὰς καὶ ἐκάλυψαν μόνον τὰ 60% τῶν δαπανῶν, ἀνελθουσῶν εἰς 3.315.317 δραχμάς.

Τὸ 1958 αἱ δαπάναι ἀνῆλθον εἰς 3.636.366 δρχ. καὶ αἱ εἰσπράξεις τελῶν μόνον εἰς 2.055.951 δραχμάς, καλύψασαι μόνον τὰ 66% τῶν δαπανῶν.

Κατὰ τὴν θητείαν τοῦ κ. Ν. Βέτσου ἐσημειώθη ἀρχικῶς μικρὰ βελτίωσις εἰς τὴν σχέσιν ἐσόδων — ἐξόδων τῆς ὑπηρεσίας καθαριότητος. Τὸ 1960 ἐπὶ δαπανῶν 3.258.442 δραχμῶν ἐβεβαιώθησαν τέλη 2.660.000 ἤτοι διὰ τὸ 79%. Τὸ 1961 τὰ ἔσοδα, ἀνελθόντα εἰς 2.680.000 ἐκάλυψαν μόνον τὰ 65% τῶν δαπανῶν ἐκ 4.435.630 δραχμῶν. Διὰ νὰ πέσῃ καὶ πάλιν τὸ ποσοστὸν τὸ 1963 μεταξὺ 50—55%, σύμφωνα μὲ τοὺς μὴ τελικοὺς ἀριθμούς, ποὺ ἔχομεν ὑπ' ὄψιν μας (διὰ τὸν λόγον, ὅτι μέρος τῶν τελῶν εἴθισται νὰ μεταβιβάζωνται εἰς ἑπομένας χρήσεις).

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Δήμου διὰ τὸ 1965 δὲν ὑπόσχεται ἀλλαγὴν τῆς χρονίας καταστάσεως. Εἰς στρογγυλοὺς ἀριθμούς, ἡ προϋπολογιζομένη εἰσπραξις τεσάρων ἑκατομμυρίνω δραχ. (σελὶς 2 τῆς πρὸς τὸ δημ. συμβούλιον ἐκθέσεως τοῦ κ. δημάρχου) καλύπτει τὴν προβλεπομένην δαπάνην (σελ. 9 τῆς αὐτῆς ἐκθέσεως) τῶν ἑπτὰ περίπου ἑκατομμυρίων, μόνον κατὰ 58% Ἔλλειμμα τριῶν περίπου ἑκατομμυρίων, θὰ ἐπιβαρύνῃ τὸ δημοτικὸν ταμεῖον, ἀντί, κατὰ νόμον καὶ κατὰ λογικήν, νὰ βαρύνῃ τὸ προσωπικὸν ταμεῖον ἑκάστου δημότου, τὸν ὁποῖον, ἐν τελευταίᾳ ἀναλύσει, ὑπηρετοῦν οἱ ὁδοκαθαρισταί.

Πρέπει νὰ προστεθῇ ὅτι οἱ ἀγωτέρω ἀριθμοὶ εἶναι μόνον λογιστικοί. Τὸ ἀληθὲς ἔλλειμμα εἶναι ἀξιολόγως ὑψηλότερον, διότι θὰ πρέπει νὰ μὴν ὑπολογισθοῦν μόνον αἱ ἀποδοχαὶ τῶν ἐργατοτεχνιτῶν τῆς καθαριότητος καὶ αἱ δαπάναι τῶν ὀχημάτων, ἀλλὰ καὶ τὸ κόστος τῶν δημοτικῶν ἐν γένει ὑπηρεσιῶν, καθ' ὃ ποσοστὸν ἀπασχολοῦνται διὰ τὴν καθαριότητα. Καὶ δὲν θὰ ἦτο ὑπερβολικὸν ἐὰν ὑπεστηρίζετο ὅτι ὁ διπλασιασμὸς τῶν τελῶν καθαριότητος, ἀπὸ ἀθροιστικῆς ἀπόψεως, θὰ ἐκάλυπτε μόλις τὴν ἀνταποδοτικότητα, διὰ νὰ παύσῃ ἡ κατ' οὐσίαν ὑπεξαίρεσις ἐσόδων τοῦ δήμου, ἅτινα ἀνήκουν εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν ἑτέρων ἀναγκῶν.

Θὰ εὑρεθῇ ὅμως ὁ τολμηρὸς καὶ εἰλικρινής, ὁ ὁποῖος, ἀντὶ νὰ δουλεύσῃ εἰς τὴν δημοκοπίαν, θὰ εἴπῃ τὴν ἀλήθειαν — καὶ δὲν θὰ τὴν εἴπῃ ἁπλῶς, ἀλλὰ καὶ θὰ τὴν ἐπιβάλῃ; Φοβούμεθα ὄχι, διότι εἶναι «τῆς μόδας» νὰ κραυγάζωμεν, ὅτι πρέπει ν' ἀποδώσῃ τὸ Κράτος «τοὺς πόρους, ποὺ κατακρατεῖ». Ἀλλ' ὄχι καὶ ἡμεῖς, οἱ δημόται, ν' ἀποδώσωμεν τὸν πόρον, ποὺ κατακρατοῦμεν...

Ο ΛΟΓΟΣ κ. Π. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΧΘΕΣΙΝΗΝ ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΝ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΑΙΤΗΜΑ: Ἑνιαῖον ἐθνικὸν μέτωπον χωρὶς τὸν κ. Γ. Παπανδρέου

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ κ. Παν. Κανελλόπουλος ὡμίλησε χθὲς τὸ βράδυ εἰς Πάτρας κατὰ τὴν διάρκειαν συνεστιάσεως εἰς τὸ κέντρον «Λίντο».

Ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου του ὁ κ. Κανελλόπουλος εἶπεν ὅτι, ἐνώπιον τῶν στελεχῶν τῆς ΕΡΕ, τὰ ὁποῖα τὸν στηρίζουν προσωπικῶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν εἰς τὸν νομόν, ὅπου ἐγεννήθη καὶ ἐκλέγεται, θεωρεῖ ἀναγκαῖον νὰ προβῇ εἰς ἀναδρομήν τινα εἰς τὸ παρελθὸν καὶ νὰ λογοδοτήσῃ διὰ τὴν πολιτείαν του ἀφ' ἧς ἀνέλαβε τὴν ἀρχηγίαν τῆς ΕΡΕ. Ἀνεφέρθη συγκεκριμένως εἰς τὸ πῶς ἐχειρίσθη τὴν ἀνατεθεῖσαν εἰς αὐτὸν βαρεῖαν ἐντολὴν πρὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Φεβρουαρίου 1964, πῶς — εἰς ὥρας μεγάλης κάμψεως τοῦ κόμματος — ἠγωνίσθη μὲ τὴν πολύτιμον συμπαράστασιν τῶν πολιτευτῶν τῆς ΕΡΕ, καὶ ἐξήγησε τοὺς λόγους, οἱ ὁποῖοι, μετὰ τὴν 16ην Φεβρουαρίου 1964, τοῦ ἐπέβαλον ἐπὶ ἐννέα μῆνας, συγκεκριμένως τὸν Γοργοποτάμου, νὰ ἀκολουθήσῃ μένως μέχρι τῶν γεγονότων τοῦ τὴν ὑπό τινων κατακριθεῖσαν τακτικὴν μιᾶς αὐστηρᾶς μέν, ἀλλὰ ταὐτοχρόνως συντηρητικῆς ἀντιπολιτεύσεως. Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μετὰ τὰ γεγονότα τοῦ Γοργοποτάμου, ἐθεώρησα καθῆκόν μου νὰ ἀλλάξω τακτικὴν ἀγῶνος. Ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἐπροχώρησα ἀμέσως εἰς βιαίαν καταγγελίαν τοῦ κ. Παπανδρέου ὡς τοῦ ἀμέσως ὑπευθύνου διὰ τὸν ἀνανεωθέντα κομμουνιστικὸν κίνδυνον. Ἐθεώρησα ἀναγκαῖον καὶ δὴ ἐπιβεβλημένον ὑπὸ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος — νὰ ἀναλάβω προσωπικῶς τὴν εὐθύνην μιᾶς ὀξείας κατὰ τῆς ΕΔΑ ἐπιθέσεως ἐν τῇ Βουλῇ, παρέχων ταὐτοχρόνως εἰς τὸν κ. Παπανδρέου, ὁ ὁποῖος ἐφάνη πρὸς στιγμὴν κατανοήσας τὸ νόημα τῆς μαχητικῆς κινητοποιήσεως τοῦ Γοργοποτάμου, τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνταχθῇ μαζί μας εἰς τὸ μαχητικὸν ἐθνικὸν μέτωπον, τὸ ὁποῖον ἡ Ἑλλὰς ἀπαιτεῖ ἑνιαῖον, νὰ παύσῃ κολακεύων ἐπιθυμίας τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς ἢ καὶ βουλευτῶν του πριμοδοτηθέντων ὑπ' αὐτῆς, καὶ νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἀνεπιφυλάκτως τὸν κίνδυνον, τοῦ ὁποίου τὴν ἐπανεμφάνισιν εἴχεπροκαλέσει ἡ μέχρι τότε πολιτεία του. Ἀντὶ τούτου, κατὰ τὴν δραματικὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῆς 1ης τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου ἐνόμισεν ὅτι εἶχε τὸ δικαίωμα νὰ ἐμφανισθῇ, μετὰ τὰς θεωρητικὰς κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ φράσεις του ποὺ προεκάλεσαν τὰ μειδιάματα τῶν κομμουνιστῶν, ὡς τρίτος ἀφ' ὑψηλοῦ — μεταξὺ αὐτῶν καὶ ἡμῶν, παρανοῶν τὴν ἐθνικὴν ἀποστολήν του καὶ μὴ ἀντιλαμβανόμενος, ὅτι ἡ σκοπιὰ τοῦ λαμβάνοντος θέσιν τρίτου εἶναι εἰς τοιαύτας περιστάσεις χαμηλή. Ὅποιος, αὐταπατώμενος, παρατηρεῖ ἀφ' ὑψηλοῦ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Δημοκρατίας κατὰ τῶν ἐχθρῶν καὶ ὑπονομευτῶν της, ὅποιος λέγει, ὅτι ἀντιτίθεται ἐξ ἴσου πρὸς τὴν μίαν καὶ πρὸς τὴν ἄλλην πλευράν, προάγει διὰ τῆς στάσεώς του μόνον τὰς δυνάμεις τοῦ κακοῦ. Ἔδωσα λοιπὸν εἰς ἡμᾶς τὴν εὐκαιρίαν εἰς τὸν κ. πρωθυπουργὸν νὰ διορθώσῃ τὰ τραγικὰ σφάλματα τοῦ ἀνενδότου ἀγῶνος καὶ τῶν ἐκλογῶν, δι' ὧν ἐδημιουργήθησαν συγκοινωνοῦντα ἀγγεῖα μεταξὺ ΕΔΑ καὶ Ἑνώσεως Κέντρου, ἀναλαμβάνων μὲ θάρρος τὰς ἐθνικάς του εὐθύνας. Καὶ ὤφειλα νὰ δώσω τὴν εὐκαιρίαν. Δὲν ἤθελα νὰ μονοπωλήσω τὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν. Οὐδεὶς εἶναι κεκλημένος θεῖα χάριτι νὰ τὴν μονοπωλῇ. Μόνον ὅταν αἱ περιστάσεις καὶ ἡ ἄρνησις ἄλλων νὰ συμπαραταχθοῦν φέρουν τινα εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ἄρῃ εἰς τοὺς ὤμους του τὸ βάρος τῆς εὐθύνης τῆς σωτηρίας τοῦ τόπου, ὀφείλει νὰ προχωρήσῃ. Καὶ ἐπροχώρησα μόνον, ὅταν ἐπείσθην, ὅτι ὁ κ. Παπανδρέου — οὐχὶ βεβαίως ἐκ κακῆς προθέσεως, ἀλλὰ προφανῶς αὐταπατώμενος καὶ μὴ βλέπων τί συμβαίνει γύρω του καὶ ἐνώπιόν του — ἐδυθίσθη ὁριστικῶς εἰς τὸ τέλμα μιᾶς ἐπικινδύνου διὰ τὴν χώραν εὐδαιμονίας, θεωρῶν καὶ μόνην τὴν παρουσίαν του ἱκανὴν δι νὰ ἐξορκίσῃ καὶ τὸν ἀνύπαρκτον φασισμὸν καὶ τὸν παραπάνω ἀπὸ ὑπαρκτὸν κομμουνισμόν. Δι' αὐτὸ ὑπεχρεώθην νὰ ζητήσω — καὶ ζητῶ — τὴν ταχίστην ἀπομάκρυνσιν αὐτοῦ ἀπὸ τὴν ἐξουσίαν. Ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν θεωρῶ, ὅτι μόνη ἡ ΕΡΕ δικαιοῦται νὰ διεκδικήσῃ τὸ δικαίωμα νὰ σώσῃ τὸν τόπον ἀπὸ τὴν καταστροφήν, πρὸς τὴν ὁποίαν ἄγεται. Εἰς τὸν λόγον μου κατὰ τὸ μεγαλειῶδες συλλαλητήριον τῶν Ἀθηνῶν, ἐτόνισα, ὅτι αἱ περιστάσεις εἶναι τοιαῦται ὥστε ἐπιβάλλουν νὰ μὴ σκεπτόμεθα μὲ τρόπον κομματικῶς στενόκαρδον. Ἐξῆρα τὴν λίαν χαρακτηριστικὴν στάσιν τῶν βουλευτῶν ἐκείνων τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν μυστικὴν ψηφοφορίαν διὰ τὴν υἱοθέτησιν τῆς προτάσεως τῆς ΕΔΑ περὶ συστάσεως ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς, ἀντέστησαν εἰς τὰς ἐπιμόνους παρασκηνιακὰς ὁδηγίας τοῦ κ. Παπανδρέου ὅπως ὑιοθετηθῇ ἡ πρότασις καὶ ἐψήφισαν κατ' αὐτῆς. Εἰς πεῖσμα τοῦ κ. Παπανδρέου ἡ Ἑλλὰς θὰ σωθῇ μὲ ἑνιαῖον ἐθνικὸν μέτωπον, τὸ ὁποῖον —λυποῦμαι δι' αὐτὸ — θὰ τὸν ἀγνοήσῃ».

Μετὰ ταῦτα ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀνέφερεν ὡς χαρακτηριστικὸν παράδειγμα τῆς ἀπροθυμίας τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κ. Παπανδρέου νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸν κομμουνιστικὸν κίνδυνον μίαν ἐνέργειαν, τὴν ὁποίαν θεωρεῖ καθῆκον του νὰ ἀποκαλύψῃ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν. «Δὲν γνωρίζω», εἶπεν ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ, «ἐὰν ἡ ἐνέργεια αὐτὴ ἐγένετο ἐν γνώσει τοῦ πρωθυπουργοῦ ἢ καὶ τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης. Ἀλλὰ τί μᾶς ἐνδιαφέρει, ἐὰν γνωρίζουν ἢ ὄχι τί πράττουν οἱ ὑφιστάμενοί των; Ἐὰν δὲν τὸ γνωρίζουν, τόσον τὸ χειρότερον δι' αὐτοὺς καὶ διὰ τὴν χώραν. Τὴν 26ην Ἰανουαρίου ὡμίλησα εἰς τὴν Βουλὴν ἐπὶ τοῦ θέματος τῆς ἐσωτερικῆς ἀσφαλείας καὶ ποῦ ἐνταθέντος κομμουνιστικοῦ κινδύνου. Ἐνθυμεῖσθε ποῖος ὑπῆρξεν ὁ καγχασμὸς μὲ τὸν ὁποῖον, ἐν ἀγαστῇ συγχορδίᾳ, ὑπεδέχθησαν τὰ ὑπ' ἐμοῦ κατεγγελθέντα ἡ ΕΔΑ, ὡρισμένος ἀριθμὸς βουλευτῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ὁ μακάριος πρωθυπουργὸς καὶ αἱ φιλοκυβερνητικαὶ ἐφημερίδες! Ὡμίλησα τότε, βάσει στοιχείων. Εἶπον ὅτι οἱ Λαμπράκηδες εἰσδύουν εἰς τὰ σχολεῖα καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς στρατῶνας. Ὀλίγας ἡμέρας ἀργότερον, συγκεκριμένως τὴν 8ην Φεβρουαρίου 1965, ἀπεστάλη ἐκ μέρους ὡρισμένου γραφείου τοῦ ΓΕΣ πρὸς ὅλα τὰ ἁρμόδια γραφεῖα τῶν μεγάλων στρατιωτικῶν μονάδων ἔγγραφον, δι' οὗ παρεκλήθησαν ταῦτα νὰ ἐπιστρέψουν παλαιοτέραν διαταγὴν τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ἐπιτελείου μετὰ τῆς συνημμένης αὐτῆ ἐκθέσεως. Τὸ ἔγγραφον ὑπογράφεται ὑπὸ συνταγματάρχου, ὁ ὁποῖος μετέσχε τῆς ἐπιτροπῆς, τῆς συνταξάσης, τὴν ἀνήκουστον ἐπὶ τοῦ σχεδίου «Περικλῆς» ἔκθεσιν. Καὶ τί περιελάμβανον ἡ διαταγὴ καὶ ἡ ἔκθεσις, τὰς ὁποίας, μετὰ τὸν λόγον μου εἰς τὴν Βουλήν, ἐζήτησεν ἀγωνιωδῶς νὰ ἐξιφανίσῃ ὁ συνταγματάρχης; Περιελάμβανον ὅσα ἀπετέλουν πλήρη ἐπιβεβαίωσιν τῶν ὑπ' ἐμοῦ γενομένων ἐνώπιον τῆς Βουλῆς ἀποκαλύψεων. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ σᾶς ἀναγνώσω περικοπὰς τῆς διαταγῆς καὶ τῆς συνημμένης ἐκθέσεως, ἡ ὁποία δὲν συνετάγη εἰς τὸ ἐπιτελεῖον, ἀλλὰ προήρχετο ἀπὸ τὴν ἁρμοδίαν διεύθυνσιν ἄλλου ὑπουργείου. Ἡ διαταγή, φέρουσα ἡμερομηνίαν 25 Μαΐου 1964, ἔλεγε, μεταξὺ ἄλλων, τὰ ἑξῆς:

1. Ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὴν ὑπερθεν σχετικὴν γνωρίζεται ὑμῖν ὅτι τελευταίως ἐπεχειρήθη ἀνάμιξις ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν εἰς πολιτικὰς ὀργανώσεις ἐλεγχομένας ὑπὸ τῆς ἀριστερᾶς καὶ συγκεκριμένως ὅτι ὁ ὑπίλαρχος Ξανθουλέας Ἀγελλεὺς ἐμπλακεὶς εἰς δίκτυον γυναικῶν ἀναμεμειγμένων εἰς τὴν ὀργάνωσιν Λαμπράκη ὑπέβαλεν αἴτησιν ἀποστρατείας ἥτις ἐγένετο ἀποδεκτὴ παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας.

2. Τό γεγονὸς τοῦτο ὡς καὶ ἡ ἀπαγορευθεῖσα ἔστω καὶ ἑνὸς στρατιώτου συμμετοχὴ εἰς τὴν φερομένην πορείαν εἰρήνης καὶ ἡ ἐπιδίωξις διὰ διαφόρων τρόπων συμμετοχὴ ὁπλιτῶν εἰς ἐντευκτήρια καὶ γραφεῖα τῆς ἐν λόγῳ Ὀργανώσεως ἀποδεικνύουν τὴν προσπάθειαν τῶν κομμουνιστῶν πρὸς διάβρωσιν τοῦ στρατεύματος.

3. Πρὸς πλήρη ἐνημέρωσιν ὑμῶν ἐπὶ τῆς ἐν γένει δραστηριότητος τῆς ἐν λόγῳ ὀργανώσεως ἐπισυνάπτεται ἐν ἀντιγράφῳ σχετικὴ ἔκθεσις. Καὶ ἡ συνημμένη μακρὰ ἔκθεσις, τῆς ὁποίας διετάγθη ἡ ἐπιστροφή, ἄρα ἐξαφανίσις, περιελάμβανε— καὶ θὰ ἀναγνώσω μόνον ὡρισμένας περικοπάς —τὰ ἑξῆς:

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ

α. Ἡ κίνησις τῆς Μετωπικῆς ὀργανώσεως Γρηγόρης Λαμπράκης ἐνεφανίσθη τὸ πρῶτον τὴν 8ην Ἰουνίου 1963, ἐμπνεύσει τῆς ΕΔΑ ἐπὶ σκοπῷ πολιτικῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ θανάτου τοῦ Γρηγόρη Λαμπράκη.

β. Δὲν ἔχει λάβει νομικὴν ὑπόστασιν ἀνεγνωρισμένου Σωματείου. Τὸ Ἐφετεῖον Θεσσαλονίκης διὰ τῆς ἀπὸ 11.4.64 ἀποφάσεώς του χαρακτηρίσαν τὴν κίνησιν ταύτην ὡς πολιτικὴν ἕνωσιν καὶ οὐχὶ «Σωματεῖον», ἔκρινε, ὅτι δὲν ὑφίσταται δυνατότης ἀσκήσεως ποινικῆς διώξεως κατὰ τῶν ἐκπροσωπούντων τὴν διοίκησιν τῆς Κινήσεως.

2. ΣΥΝΘΕΣΙΣ

Τόσον τὰ ἱδρυτικὰ ὅσον καὶ τὰ διοικητικὰ μέλη τῆς κινήσεως καὶ αἱ διοικήσεις τῶν ἀνὰ τὴν χώραν (59) ἱδρυθέντων παραρτημάτων τῆς κινήσεως ἐμφοροῦνται κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ κομμουνιστικῶν φρονημάτων. Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς κινήσεως τυγχάνει ὁ κομμουνιστὴς Μίκης Θεοδωράκης.

3. ΕΝΕΣΤΩΣΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ

Ἡ προπαγανδιστικὴ δραστηριότης ἐπεξετάθη εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς δημοσίας ζωῆς.

Οὕτω αὕτη:

α. Διατηρεῖ ἐπαφὰς καὶ συνεργάζεται μετὰ τοῦ Διεθνοῦς Κομμουνισμοῦ.

β. Διευρύνει τὸ πεδίον δράσεώς της διὰ δημιουργίας παρεμφερῶν μετωπικῶν ὀργανώσεων.

γ. Ἐφαρμόζει ἐπιτελικὸν πρόγραμμα, μὲ ὀρθόδοξον κομμουνιστικὴν τακτικὴν διὰ τὴν εἰσδυσιν εἰς τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ ἡμερήσια καὶ νυκτερινὰ σχολεῖα.

Ἐπίσης διὰ τὴν κατάκτησιν τῆς ἐξωσχολικῆς νεολαίας, ἐδημιουργήθησαν πυρῆνες τῆς κινήσεως εἰς τοὺς τόπους ἐργασίας, τὰς συνοικίας, τὰ χωρία καὶ τὰς κωμοπόλεις.

Ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικὰ τυγχάνουν τὰ κάτωθι στοιχεῖα τὰ ὁποῖα παρέχουν αἱ Ἀστυνομικαὶ Ὑπηρεσίαι.

Ἡ τακτικὴ τῆς κομμουνιστικῆς διείσδυσεως εἰς τὴν σπουδάζουσαν νεολαίαν προγραμματίζεται εἰς τὰ κεντρικὰ γραφεῖα τῆς ΕΔΑ ὑπὸ «Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς».

Συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας τῆς ἀνωτέρω ἐπιτροπῆς, μαθηταὶ νεολαῖοι τῆς ΕΔΑ ἔχουν ἱδρύσει πυρῆνας εἰς μεγάλον ἀριθμὸν γυμνασίων. Οἱ μαθηταὶ καὶ αἱ μαθήτριαι ἔχοντες παντελῆ ἄγνοιαν τῶν ὑποκρυπτομένων σκοπῶν καὶ δελεαζόμενοι ἐκ τῶν καλλιτεχνικῶν προγραμμάτων τὰ ὁποῖα διοργανώνονται ὑπὸ τοῦ μουσικοσυνθέτου βουλευτοῦ τῆς ΕΔΑ Μίκη Θεοδωράκη, ἐπισκέπτονται τὰ γραφεῖα τῆς κινήσεως «Γρηγόρης Λαμπράκης».

Ὡσαύτως διὰ τοὺς διστάζοντας νὰ ἐπισκεφθοῦν τὰ γραφεῖα διοργανώνονται συγκεντρώσεις μορφῆς «πάρτυ» εἰς διαφόρους κατοικίας ἀριστερῶν μαθητῶν ἢ κομμουνιστῶν φοιτητῶν, ἐνεργούντων κατ' ἐντολὴν τῆς Ε. Δ. Α., ἔνθα διεξάγονται «διαφωτιστικαὶ» συζητήσεις, καθ' ἃς κατηγορεῖται τὸ ἀστικὸν καθεστὼς τῆς Δύσεως καὶ ἐξαίρονται αἱ «φιλειρηνικαὶ» τάσεις τῆς ΕΣΣΔ. Διανέμονται καὶ διάφορα προπαγανδιστικὰ ἔντυπα ὡς «ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ» τὰ ὁποῖα οἱ μαθηταὶ κυκλοφοροῦν μὲ πᾶσαν ἐπιφυλακτικότητα μεταξὺ τῶν συμμαθητῶν των.

Παρόμοιον γεγονὸς συνέβη τὴν 14.4.64 εἰς Γυμνάσιον καθ' ὃ μαθήτριαι ἐκυκλοφόρησαν τὸ περιοδικὸν «ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ». Εἰς τὸ ὡς ἄνω Γυμνάσιον, κατὰ πληροφορίας, 15 περίπου μαθήτριαι ἔχουν καταστῆ μέλη τῆς «Κινήσεως νέων ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ», ἐν ἀγνοίᾳ τῶν οἰκογενειῶν των. Ὡσαύτως εἰς ἕτερον γυμνάσιον ἐκυκλοφόρησαν δακτυλογραφημέναι ὑπεύθυνοι δηλώσεις σχετικῶς μὲ τὴν συμμετοχὴν των εἰς τὴν «Μαραθώνιον πορείαν Εἰρήνης» τὰς ὁποίας ὑπέγραψαν 80 μαθηταὶ ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεως.

Εἴς τινα ἐπαρχίαν τὸ ἱδρυθὲν παράρτημα τῆς κινήσεως ἀναπτύσσει ἔντονον δραστηριότητα διὰ τὴν πλαισίωσίν του διὰ νέων μελῶν, ἰδίᾳ μαθητῶν γυμνασίου.

Καταβάλλει ἔντονον προσπάθειαν προσηλυτισμοῦ ἀνδρῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων ἀσφαλείας.

Πρὸς τοῦτο μετέρχεται πᾶν μέσον, ἤτοι φιλικὰς συναναστροφάς, διασκεδάσεις, ἐκδρομάς, συναισθηματικοὺς δεσμοὺς μὲ θεσπιδεσίας τῆς κινήσεως κλπ.

Διεπιστώθησαν ἤδη περιπτώσεις καθ' ἃς ἀξιωματικοὶ καὶ ὁπλῖται παρασυρθέντες κατὰ τὸν ἀνωτέρω τρόπον ἐνεφανίσθησαν ἀκολουθοῦντες εἰς τὰ γραφεῖα τῆ